

QUARESMA AMB SANT PAU: "APASSIONAT PEL CRIST"

2. VOCACIÓ I MISSIÓ. «VINE AL MEU PAÍS»

Pau, missioner per vocació

Fidel a la vocació missionera a la que el Senyor l'havia cridat, Pau portà l'Evangelí fora de las fronteres d'Israel, al món pagà. Féu valdre les seves grans qualitats, però era conscient de la seva condició d'apòstol, és a dir, d'enviat de Crist. La seva vida, viscuda en i amb Crist, fou un buidar-se a favor de l'Evangelí esdevenint herald d'Orient a Occident, **apòstol de les nacions**.

Després d'uns deu anys de preparació en la tradició de Jesús, la vida de l'Església, y de maduració de la seva vocació apostòlica, segueixen uns onze o dotze anys de viatges de sant Pau per les regions de l'Orient romà. Foren tres viatges missioners, als quals s'hi va sumar el quart viatge a Roma com a presoner. Els explica sant Lluc als Fets dels Apòstols.

Primer viatge

El fa amb Bernabé, judeocristià d'origen xipriota enviat pels apòstols per a organitzar la naixent comunitat d'Antioquia. Aquí embarquen a Xipre, recorren el sud d'Anatòlia -Atalia, Perge de Panfília, Antioquia de Pisídia, Iconio, Listra, Derbe- i retornen al punt de partida. Va ser en aquest viatge que Pau es convenç que la seva missió estava entre els pobles que els jueus anomenaven "gentils". I va canviar el seu nom hebreu de Saule -Saül- (*invocat, cridat*) pel romà de Pau (*petit, poc*), en honor del seu primer gran convertit, el governador de Xipre, Sergi Pau.

Mentrestant, a Jerusalem s'havia reunit el Concili dels Apòstols. Allí es va decidir que els pagans convertits no estaven obligats a respectar les normes del judaisme. Només havien de ser de Crist, viure amb Crist i segons la seva Paraula. Així **va néixer l'Església universal**.

Segon viatge

Acompanyat de Siles, sant Pau recorre Síria i Cilícia. A Listra pren Timoteu -que esdevindrà el seu més fidel secretari i servidor- i amb ell travessà Anatòlia central visitant les comunitats que havia fundat en el primer viatge, fins a Troas (Tròade), a la costa nord del Mar Egeu. En somnis veié un macedoni a l'altra banda de mar que li deia: "**Vine al meu país!**". Mogut per aquesta visió, anà a Europa. Arribà a Filips, després passà a Tessalònica, Berea i Atenes, on va poder dissertar al fòrum i a l'Areòpag. I, finalment, Corint, on residiria més d'un any i mig fins al seu retorn a Jerusalem.

Tercer viatge

Comença també a Antioquia, lloc d'origen de l'Església dels pagans, i lloc on va néixer el terme "cristians". Des d'allí sant Pau va anar directament a Éfes, la gran metròpoli de l'Àsia Menor, nus de totes les comunicacions, realitzant una fecunda evangelització. Tornà a travessar Macedònia, Corint, Tròade, Milet i retornà a Jerusalem passant per Cesarea Marítima.

Viatge a Roma i... a Espanya

Arrestat i condemnat a mort a causa d'un malentès, després d'un període a la presó i pel fet de ser ciutadà romà, va ser traslladat a Roma amb custòdia militar. El seu procés durà dos anys més, temps en què es va lliurar totalment al ministeri de la paraula, convertint molts gentils. Absolt de la causa que se seguia contra ell, Pau s'allunyà de Roma i és tradició -reforçada pels seus propis escrits-, que va venir a terres hispàniques per anunciar l'evangeli a l'extrem del món conegut.

UNA LLUM EN EL NOSTRE CAMÍ QUARESMAL

La vocació missionera que neix en Pau després de la seva conversió, el porta a viure plenament lliurant a l'Evangeli "*per a salvar-ne a algun a tota costa*", amb una actitud de total servei a les comunitats cristianes que havia fundat. Veritablement enamorat de Crist, deixà la comoditat del seu entorn per a **portar al món la llum de Crist**. Sempre va sentir la força de la gràcia de Déu que l'impulsava i l'animava a continuar en el seu afany missioner malgrat les contrarietats. Deia que la seva saviesa no era altra que la de Crist crucificat, el motiu de la salvació.

I nosaltres, què podem aprendre de l'aventura missionera de sant Pau? Som missioners en els nostres ambients? Hem descobert Crist? L'anunciem per a què d'altres també puguin descobrir-lo? Avui el Senyor continua necessitant cristians valents que proclamïn sense pors i amb valentia que Jesús és la raó de la vida de l'ésser humà, que cal atansar-se a Ell, viure amb Ell, viure com Ell y proclamar que ens estima i està viu entre nosaltres.

La missió de tots els apòstols de Crist, en tots els temps, consisteix a ser col·laboradors de la vertadera alegria de l'anunci de la Bona Nova. "*Preguem per a què el Senyor, que va fer veure la seva llum a sant Pau, que li va fer escoltar la seva paraula, que va tocar el seu cor íntimament, ens faci veure també a nosaltres la seva llum, perquè també el nostre cor quedi tocat per la seva Paraula i així també nosaltres puguem donar al món d'avui, que en té set, la llum de l'Evangeli i la veritat de Crist*". (Benet XVI)